

Straffesag, der endnu ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, men desnævnte Betingelser for denne Bestemmelses Anvendelse bevirker, at Offentliggørelser, skønt de ikke kan rammes af Regelen, dog i mangfoldige Tilfælde er til stor Krænkelser og Lidelse for de paagældende og kan virke ødelæggende for deres Fremtid. At Offentliggørelse for den skyldige vil kunne betyde et urimeligt Tillæg til Straffen og for den uskyldige kan virke i høj Grad uretfærdigt, kan overhovedet ikke omtvistet for dem, der ved, hvordan Forholdene er i Praksis. Jeg indrømmer, at det er vanskeligt paa dette Omraade at finde det rigtige, og hvis der skal skældes ud over § 11, vil jeg gerne lægge Ryg til, da jeg selv er Fader til den valgte, forsigtige Mellemsvej. Men er der nu egentlig nogen Grund til fra nogen Side at skælde ud her? Selv om man ikke tænker paa Bast-Affæren eller f. Eks. Matell-Affæren — hvor den i Damhusmordet fuldkommen uskyldige Mand paa alle Gadehjørner blev stemplet som Damhusmorderen allerede ved sin Tilbagekomst til Landet —, selv om man blot tager Spørgsmaalet rent abstrakt, er der da nogen Grund til at udlevere Sigtede, Familie og paarørende til al den Tort, Sladder og Forfølgelse, som følger af en Presses Skandalisering i Tilfælde som disse? Man indførte i sin Tid i første Række den moderne Retspleje for at beskytte Sigtede mod Inkvisition, beskytte ham mod den enkelte Dommers eller mod Politiets Tortur, og man udleverer ham nu allerede under Forundersøgelsen til offentlig Tortur, skønt der ikke foreligger noget om, hvorvidt han har gjort noget eller ej, en offentlig Tortur, der for øvrigt i de fleste Tilfælde i langt højere Grad rammer hans Familie og paarørende. Og til hvilken Nytte, til Fordel for hvem eller hvad udover den rene Sensationstrang? Jeg kan ikke se det. Jeg tror, enhver, der har været Justitsminister en kortere Tid og set den Rædsel, som man møder hos Straffanger eller andre, der har været ude for dette, for en Gen-tagelse, vil forsøge at slaa et Slag for disse ulykkelige, som lider meget mere, end nogen, der ikke kender Forholdene, overhovedet vil tro. Derfor vil jeg i hvert Fald anmode om, at man vil diskutere dette Problem, ogsaa i Pressen, alvorligt og sagligt, og at man ikke i den foreslaede Bestemmelse vil se noget som helst andet end et ærligt Forsøg paa at finde en Løsning, der ganske vist tager Afstand fra enhver ren Doktrinisme, men ikke tilsigter at tilsidesætte noget som helst berettiget Krav hverken fra Offentlighedens eller fra Pressens Side. Hvis

dette er Formaalet for Diskussionen, vil jeg gerne modtage et hvilket som helst Ændringsforslag til en bedre Formulering.

Herved tror jeg at kunne slutte, selv om der endnu kunde være meget andet, man burde gøre opmærksom paa, men under Hensyn til de meget udførlige Bemærkninger til Lovforslaget, som tillige henviser baade til Retsplejelovens Paragraffer, til Lovforslaget af 1923 og til det ofte nævnte Udvalgs Betænkning, samt af Hensyn til den nu meddelte Hovedoversigt over Indholdet af Lovforslaget haaber jeg, at vi fra Justitsministeriets Side har gjort, hvad vi kan, for at lette ærede Medlemmer Adgangen til dette i øvrigt vanskeligt tilgængelige Lovomraade, og i den Forvisning tillader jeg mig da at anbefale dette omfattende Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

I Forbindelse med Retsplejeloven skal jeg dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Retsafgifter i Domssager m. m. af 11. April 1916*. Det er et ganske lille Lovforslag paa to Paragraffer. Den første Paragraf tilsigter at faa Handels- og Kontormedhjælpere med ind under den Gruppe af Arbejdere, der, hvor det drejer sig om Retstvist med Arbejdsgiverne, kan nøjes med Betaling af de halve Retsafgifter. Den anden Paragraf indeholder en Regel om Betaling af den Iværksættelse af Forkyndelse ved Postvæsenet, som jeg omtalte ved Fremsættelsen af Retsplejeforslaget. Ogsaa dette Lovforslag skal jeg tillade mig at anbefale til hurtig og velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Aktieselskaber.

Valgt blev: *Gustav Pedersen, Lundberg, A. C. Mortensen, Hans Nielsen, N. P. Nielsen, Valdemar Olsen, C. O. Pedersen, Rytter, Elgaard, Pinholt, Himmelstrup, Sven, Hendriksen, Zahle og Nis Nissen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov for Færøerne af 24. Januar 1913 om Handelsrejsende.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3296).